

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1563/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мирковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Нада Пурић“ из Ваљева, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4274/22 од 13.01.2023. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4274/22 од 13.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4274/22 од 13.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 678/21 од 04.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је тужена обавезана да јој на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде за период од 21.12.2018. године до 21.02.2021. године, исплати укупан износ од 126.913,89 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 89.338,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4274/22 од 13.01.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Ваљеву П1 678/21 од 04.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене. Предмет тражене правне заштите је увећање коефицијента за обрачун плате тужиле за рад са ученицима ..., а побијана одлука донета је применом одредбе члана 3. став 1. тачка 1, подтачке 4. и 4а Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2001...95/18) и не одступа од постојеће судске праксе у предметима са чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету. С тим у вези, тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова у смислу потребе уједначавања судске праксе. Битна повреда одредаба парничног поступка на коју тужена у ревизији указује није разлог за изјављивање посебне ревизије која је, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 21.12.2021. године, а вредност предмета спора је 126.913,89 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић